

SECCIÓ ESPECIAL | SECCIÓN ESPECIAL | SPECIAL SECTION

Austràlia | Australia | Australia

Mrs. McCutcheon

Dir: John Sheedy | 2017 | 17' | Drama, Shortfilm

Havent sentit sempre que va néixer al cos equivocat, Tom, de 10 anys, tria el nom de Senyora McCutcheon en lloc del nom que li van posar en néixer; també prefereix el flux d'un vestit en lloc del tall d'uns pantalons. Ara en la seva tercera escola, Tom està tenint problemes per establir-se i trobar l'acceptació dels seus nous companys, a excepció de Trevor, un petit i encantador noi que també pateix prejudicis a causa del seu origen aborigen. Amb el ball escolar a només uns dies de celebrar-se, Tom comença a experimentar un procés d'autodescobriment i sacrificis en una recerca per trobar el seu lloc al món. Prepara't per a un final valent que podria revolucionar els balls de l'escola per sempre!

John Sheedy és un director de teatre australià i guanyador de múltiples premis. El seu treball s'ha representat àmpliament en tota Austràlia. El 1998, John va acabar la seva llicenciatura en Art Dramàtic a l'Escola Nacional d'Art Dramàtic de Melbourne abans de completar el seu Mestratge en Belles Arts (Direcció) a l'Institut Nacional d'Art Dramàtic el 2002. Al llarg de la seva carrera, John ha dirigit produccions per a Belvoir Street, Bell Shakespeare, Parramatta Riverside, Black Swan State Theatre Company, Sydney Opera House, Sydney Theatre Company, Griffin i Opera Austràlia.

Sintiendo que nació en el cuerpo equivocado, Tom, de 10 años, elige el nombre de Señora McCutcheon en lugar del nombre que le pusieron al nacer; también prefiere el

flujo de un vestido en lugar del corte de un pantalón. Ahora, en su tercer colegio, Tom está teniendo problemas para adaptarse y encontrar la aceptación de sus nuevos compañeros, a excepción de Trevor, un chico bajito y encantador que también sufre acoso debido a su origen aborigen. Con el baile escolar a solo días de celebrarse, Tom empieza a experimentar un proceso de autodescubrimiento y sacrificios en una búsqueda para encontrar su lugar en el mundo. ¡Prepárate para un final valiente que podría revolucionar los bailes de la escuela para siempre!

John Sheedy es un director de teatro australiano, ganador de múltiples premios cuyo trabajo se ha representado ampliamente en toda Australia. En 1998, John terminó su Licenciatura en Arte Dramático en la Escuela Nacional de Arte Dramático de Melbourne antes de completar su Maestría en Bellas Artes (Dirección) en el Instituto Nacional de Arte Dramático en 2002. A lo largo de su carrera, John ha dirigido producciones para Belvoir Street, Bell Shakespeare, Parramatta Riverside, Black Swan State Theatre Company, Sydney Opera House, Sydney Theatre Company, Griffin y Opera Australia.

Having always felt he was born in the wrong body, 10-year-old Tom chooses the name Mrs McCutcheon rather than the name he was given at birth; he also prefers the flow of a dress rather than the cut of a pant. Now at his third school, Tom is having trouble settling in and finding acceptance from his newfound peers – except for Trevor, a tough little charmer who also suffers prejudice due to his Aboriginal heritage. With the school dance only days away Tom is thrust on a journey of self-discovery and sacrifices in a quest to find his place in the world. Be prepared for a courageous ending that might just revolutionize the school dances forever!

John Sheedy is a multi-award winning Australian Theatre Director whose work has been staged extensively throughout Australia. In 1998, John completed his Bachelor of Dramatic Art at the National Drama School in Melbourne before completing his Masters of Fine Arts (Directing) at the National Institute of Dramatic Arts in 2002. Throughout his career, John has directed productions for Belvoir Street, Bell Shakespeare, Parramatta Riverside, Black Swan State Theatre Company, Sydney Opera House, Sydney Theatre Company, Griffin and Opera Australia.

Bangla Desh | Australia | Australia

Bhuban Majhi

Dir: Fakhrul Arefeen Khan | 2017 | 114' | Drama

La història es basa en un fet real, el protagonista del qual lluita per la llibertat, però no vol anar a la guerra. La història s'inicia en 1970 al Pakistan Oriental i acaba a Bangla Desh l'any 2013, uns dies abans de les històriques eleccions del Pakistan Oriental en 1970. Quan Nahir estudiava a Kushtia (la ciutat més propera del districte), aflorava el moviment nacional per a la independència i les eleccions (les quals no semblaven interesar-lo). El que veritablement li importava era el teatre i

sobretot, Farida Begum, una amiga del seu cosí pertanyent a una família de la classe política. Farida, commoguda per la victòria en les eleccions, poc a poc farà que Nahir comenci a sentir el mateix. Per això, Nahir no podrà mantenir-se al marge del crit a la independència davant la falta de voluntat dels pakistanesos per lliurar el poder als guanyador. Nahir serà atacat per les forces ocupacionals pakistaneses el 25 de març. Així que, decidirà unir-se a l'entrenament per al primer grup de *Freedom Fighters* i, conseqüentment, se li assignarà matar a l'infame criminal de guerra Aslam Pragpur. Però, en veure a Aslam al costat del seu fill innocent no serà capaç de llançar la bomba. Com a conseqüència, Nahir resultarà ferit i el líder del seu equip assassinat. Sense motivació per continuar la guerra, Nahir descobrirà que Farida va ser violada i torturada pel propi Aslam, la qual cosa alimentarà la lluita del rebel i ho portarà a capturar els guardaespaldes d'Aslam i a matar l'Aslam amb una bala, donant lloc a l'ascens del *Freedom Fighter Nahir*.

Fakhrul Areneen Khan és un visionari del cinema independent. Va estudiar Relacions internacionals a la Universitat de Jahangirnagar però guanyar el Premi Nacional al millor documental amb *Al Badrli* el va fer endinsar a la indústria cinematogràfica.

La historia se basa en un hecho real, cuyo protagonista lucha por la libertad, pero no quiere ir a la guerra. La historia se inicia en 1970 en el Pakistán Oriental y termina en Bangladesh en el año 2013, unos días antes de las históricas elecciones del Pakistán Oriental en 1970. Mientras Nahir estudiaba en Kushtia (la ciudad más cercana del distrito),

afloraba el movimiento nacional para la independencia y las elecciones (algo que no parecía interesarle). Lo que verdaderamente le importaba era el teatro y sobre todo, Farida Begum, una amiga de su primo perteneciente a una familia de la clase política. Farida, conmovida por la victoria en las elecciones, poco a poco hará que Nahir empiece a sentir lo mismo. Por ello, Nahir no podrá mantenerse al margen de la llamada a la independencia ante la falta de voluntad de los pakistaníes para entregar el poder a los ganadores. Nahir será atacado por las fuerzas ocupacionales pakistaníes el 25 de marzo. Así que, decidirá unirse al entrenamiento para el primer grupo de *Freedom Fighters* y, consecuentemente, se le asignará matar al infame criminal de guerra Aslam en Pragpur. Pero, al ver a Aslam junto a su hijo inocente no será capaz de lanzar la granada. Como consecuencia, Nahir resultará herido y el líder de su equipo asesinado. Sin motivación para continuar la lucha en la guerra, Nahir descubrirá que Farida fue violada y torturada por el propio Aslam, lo que alimentará la lucha del rebelde y lo llevará a capturar a los guardaespaldas de Aslam y a atravesar y matar a Aslam con una bala, dando lugar al ascenso del *Freedom Fighter Nahir*.

Fakhrul Arefeen Khan es un visionario del cine independiente. Estudió Relaciones internacionales en la Universidad de Jahangirnagar pero ganar el Premio Nacional al mejor documental con *Al Badr* le hizo adentrarse en la industria cinematográfica.

The story is based on a true story of a freedom fighter who didn't love to involve himself in the war as warrior. The story starts in 1970 in East Pakistan and ends in Bangladesh in 2013 some days before the historic election in 1970 in East Pakistan. Meanwhile Nahir was studying in Kushtia (the nearest district town) the ongoing countrywide movement for Independence and the elections emerged. But what really was in his mind was the theatre and Farida Begum, a friend of his cousin who belonged to a political family. Farida, moved by the victory in the '70's elections pushed Nahir to feel the same way as her. For that reason, Nahir could not keep himself away from the call for independence from the unwillingness of the Pakistanis to hand over power to the winning parties. Nahir will be attacked by the Pakistani occupational forces on the 25th of march. So, he decided to take training lessons as the first batch of Freedom Fighters and, due to that reason he was in charge to kill the infamous War Criminal Aslam in Pragpur. But, at the moment he saw Aslam's innocent Little child, he was not able to throw the grenade. In consequence, he was injured and his team leader killed. Without no motivation to continue the war, Nahir will find out that Farida was raped and tortured by Aslam, which made Nahir capture Aslam's bodyguards and kill Aslam. That was the rise of the Freedom Fighter Nahir.

Fakhrul Arefeen Khan is a visionary independent filmmaker. He was a student of International Affairs at Jahangirnagar University but National award-winning documentary *Al Badr* marked Arefeen's entry into the film industry.

Bhutan | Bután | Bhutan

The Next Guardian

Dir: Arun Bhattarai Dorotya | 2017 | 75' | Documentary

A un poble aïllat del regne Himàlaia de Bhutan, en Gyembo (16) i en Tashi (15) recorren sense rumb mentre que el seu pare poleix les antigues relíquies de l'altar del monestir de la família. La família porta cuidant el monestir de generació en generació des de fa milers d'anys. Seguint la tradició, el pare vol que el seu fill Gyembo que continuï amb la tradició familiar, però ell té altres somnis com la seva germana. La pel·lícula ens mostra petites situacions, on podem observar i entrar en la família bhutanesa. Mitjançant aquestes situacions, veiem dos contrastos i dues gernacions que es veuen atrapats en un xoc del temps.

Arun Bhattarai, va neixer a Samtse, Bhutan, al 1985. És va graduar en la primera edició de Docnomads Joint Masters en el que va ser guardonat amb el programa d'Erasmus Mundus a Lisboa, Budapest i Brussel·les. Va treballar durant cinc anys a Bhutan Broadcasting Service(BBS) com a director de documentals per a joves i programes de televisió. Molts dels seus documentals han sigut reproduïts a festivals com Prix Jeunesse Festival, Germany and Alparvima Film Festival o la India. Va desarollar "The Guardian" en diferents tallers internacionals.

En un pueblo aislado del reino Himalaya de Bután, Gyembo (16) i Tashi (15), recorren sin rumbo mientras que su padre pule las antiguas reliquias del altar del monasterio de la familia. La familia lleva cuidando del monasterio desde hace generaciones, hace miles de años. Siguiendo la tradición, el padre quiere que su hijo Gyembo continúe con la tradición familiar, pero él tiene otros sueños al igual que su hermana. La película nos muestra pequeñas situaciones, donde se puede observar y entrar en la familia butanesa. Mediante

estas situaciones, vemos dos contrastes y a dos generaciones que se ven atrapadas en un choque de tiempo.

Arun Bhattarai nació en 1985, en Samtse, Bután. Se graduó en la primera edición de Docnomads Joint Masters por el cual fue premiado con el programa Erasmus Mundus a Lisboa, Budapest y Bruselas. Trabajó durante cinco años en Bhutan Broadcasting Service (BBS) como director de documentales para jóvenes y programas de televisión. Muchos de sus documentales han sido reproducidos en festivales como Prix Jeunesse Festival, Germany and Alparvima Film Festival o en India. Desarrolló "The Guardian" en diferentes talleres internacionales.

In a remote village in the Himalayan Kingdom of Bhutan, Gyembo (16) and Tashi (15) aimlessly roam while their father meticulously polishes the ancient relics inside the altar of their family monastery. This family has been taking care of the monastery from one generation to the next for thousands of years. Following tradition, the father wants his son Gyembo to carry on the family heritage, but he has other desires just like his sister. The film through bittersweet micro-situations takes us inside a Bhutanese family where the contrasting dreams of two generations are caught in a time clash.

Arun Bhattarai was born in Samtse, Bhutan. He graduated from the first edition of Docnomads Joint Masters for which he was awarded a full Erasmus Mundus scholarship in Lisbon, Budapest and Brussels. He worked at the Bhutan Broadcasting Service (BBS) as a TV director for youth documentaries and TV programs for more than 5 years. His short documentaries have been screened in festivals like Prix Jeunesse Festival, Germany and Alparvima Film Festival, India. He developed "The Guardian" on several international workshops.

Cambodja | Camboya | Cambodia

Jailbreak

Dir: Jimmy Henderson | 2017 | 92' | Action

A Cambodja, la policia arresta al gàngster Playboy creient que és el líder de la màfia Butterfly. No obstant això, Playboy només s'ha dedicat a blanquejar diners i ha comès altres delictes menors. Per això, accepta una declaració de culpabilitat per a divulgar el nom del veritable capo. Els oficials de la policia local, Dara, Tharoth i Sucheat, juntament amb un oficial francès (Jean-Paul), que està de visita a Cambodja, s'encarreguen d'escortar a Playboy a una presó de màxima seguretat. Mentrestant, la màfia lliura una recompensa a Playboy. Però, quan els agents lliuren a Playboy, es produeix un motí i els presos escapan de les seves cel·les. Ara, la nova missió pels oficials i el guardia de seguretat serà lluitar per sobreviure.

Jimmy Henderson és un cineasta autodidacta italià que ha estat treballant a Londres i a Cambodja durant els últims 10 anys. Ha fet de productor, director i editor. Es va instal·lar a Cambodja en 2011 i va començar a treballar en dues pel·lícules dramàtiques locals i en un programa de televisió.

En Camboya, la policía arresta al gángster Playboy creyendo que es el líder de la mafia Butterfly. Sin embargo, Playboy solo se ha dedicado a blanquear dinero y ha cometido otros delitos menores. Por ello, acepta una declaración de culpabilidad para divulgar el nombre del verdadero capo. Los oficiales de la policía local, Dara, Tharoth y Suceat, junto con un oficial francés (Jean-Paul), que está de visita en Camboya, se encargan de escoltar a Playboy a una prisión de máxima seguridad. Mientras tanto, la mafia entrega una recompensa a Playboy. Pero, cuando los agentes entregan a Playboy, se produce un motín y los presos escapan de sus celdas. Ahora, la nueva misión para los oficiales y el guardia de seguridad será luchar para sobrevivir.

Jimmy Henderson es un cineasta autodidacta italiano, que ha estado trabajando en Londres y Camboya durante los últimos 10 años. Ha hecho de productor, director y editor. Se instaló en Camboya en 2011 y comenzó a trabajar en dos películas dramáticas locales y en un programa de televisión.

In Cambodia, the police arrests the gangster Playboy since they believe he is the leader of the Butterfly gang. However, Playboy is only responsible for laundering money and other minor crimes. For that reason, Playboy accepts a plea bargain to disclose the name of the true kingpin. The local police officers Dara, Tharoth and Suceat and the french officer (Jean-Paul), who is visiting Cambodia, are assigned to escort Playboy to a maximum security prison. Meanwhile, the mafia gives Playboy a reward. But, when the officers deliver Playboy, there is a riot and the prisoners escape from their cells. Now, the new misión for the officers and the security guard that is fighting for ther lives.

Jimmy Henderson is an italian self-taught filmmaker who has been working in London and Cambodia for the last 10 years. He has been involved in producing, directing, cinematography and editing. He moved to Cambodia in 2011 and started working on two local drama movies and a TV show.

Coproducció Xina i Espanya | Coproducción China y España | Coproduction China and Spain

El Hilo Rojo

Dir: Xiaomei Espiro | 2018 | 19' | Documentary, Shortfilm

"El Hilo Rojo" ofereix un retrat íntim de la comunitat xinesa resident a Catalunya a través de les experiències de quatre joves xinesos de l'anomenada segona generació. El focus d'atenció es centra en la noció de la identitat cultural i, alhora, en el sentiment de comunitat i de família. Això s'aplica també al contrast entre la voluntat de conservar els valors tradicionals y al redescobriment d'un mateix a partir de la hibridació de la identitat resultant.

Gabriela Xiaomei Espiro Rosselló va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i va estudiar Direcció de Fotografia a l'Escola de Cinema de Barcelona (ECIB). Ha realitzat funcions de *script* per al

curtmetratge "RIP", estrenat al Festival de Cinema de Terror de Sitges 2017. També ha participat a la producció de llargmetratges com "Mil coses que faria per tu" i "Matar a Dios".

"El Hilo Rojo" ofrece un retrato íntimo de la comunidad china residente en Cataluña a través de las experiencias de cuatro jóvenes chinos de la llamada segunda generación. El foco de atención se centra en la noción de identidad cultural y, a la vez, en el sentimiento de comunidad y de familia. Esto se aplica también al contraste entre la voluntad de conservar los valores tradicionales y al redescubrimiento de uno mismo a partir de la hibridación de la identidad resultante.

Gabriela Xiaomei Espiro Rosselló estudió Comunicación Audiovisual en la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona y estudió Dirección de Fotografía en la Escuela de Cine de Barcelona (ECIB). Ha realizado funciones de script para el cortometraje "RIP", estrenado en el Festival de Cine de Terror de Sitges 2017. También ha participado en la producción de largometrajes como "Mil coses que faria per tu" y "Matar a Dios".

"El Hilo Rojo" offers an intimate portrait of the Chinese community residing in Catalonia through the experiences of four Chinese young people of the so-called second generation. The focus of attention is on the notion of cultural identity and, at the same time, on the feeling of community and family; of traditional values facing cultural shock and the re-discovery of oneself.

Gabriela Xiaomei Espiro Rosselló studied Audiovisual Communication at the Universitat Pompeu Fabra in Barcelona and she also studied Photography Management at the Barcelona Film School (ECIB). He has worked in script functions for the short film "RIP", which was premiered at the Sitges Festival of Terror 2017. He has also participated in the production of feature films such as "Mil coses que faria per tu" and "Matar a Dios".

Coproducció Xina i Espanya | Coproducción China y España | Coproduction China and Spain

Meiying MG-01

Dir: Adrià Guxens | 2017 | 14' | Drama, Shortfilm

En un món en el qual la Humanitat ha deixat de somriure, el Govern ha creat els Somriures, una espècie de neogeishas que tenen com a única funció la de complaure els seus clients. MeiyingMG-01 és la primera construcció robòtica d'un nou model en fase beta, però ha sortit defectuosa, tot i que pot fer moltes més coses que les altres, no pot somriure.

Adrià Guxens és periodista i director de curtmetratges que s'interessa per l'art contemporani. Alguns dels seus curts, com “Ombres” (2016) o “La Porta” (2017) han competit en festivals internacionals. També va presidir el jurat jove del Festival de Sitges al 2014. Actualment està finalitzant els seus estudis a l' ESCAC, en l'especialitat de direcció.

En un mundo en el que la Humanidad ha dejado de sonreír, el Gobierno ha creado las Sonrisas, una especie de neogeishas que tienen como única función la de complacer a sus clientes. Meiying MG-01 es la primera construcción robótica de un nuevo modelo en fase beta, pero ha salido defectuosa, pues a pesar de poder hacer mucha más cosas que las demás, no puede sonreír.

Adrià Guxens es periodista y director de cortometrajes que se interesa por el arte contemporáneo. Algunos de sus cortos, como “Sombras” (2016) o “La Puerta” (2017) han competido en festivales internacionales. También presidió el jurado joven del Festival de Sitges en 2014. Actualmente está finalizando sus estudios en el ESCAC, en la especialidad de dirección.

In a world where Humanity has ceased to smile, the Government has created the Smiles, a kind of Neo-geishas that have the only function to please their clients. MeiyingMG-01 is the first of a new beta model, but it has flawed, although it can do many more things than others, it can not smile.

Adrià Guxens is a journalist and a director of short films interested in art. Some of his shorts, such as "Sombras" (2016) or "La Puerta" (2017), have competed at international festivals. He also chaired by the young jury of the Festival of Sitges in 2014. At the moment he is ending his degree in cinema direction in ESCAC.

Corea | Corea | Korea

White Rabbit

Dir: Daryl Wein | 2018 | 71' | Drama

Una comèdia dramàtica a partir de la vida d'una artista coreana i nord-americana d'origen, que fa tot el que considera oportú per a ser escoltada a través dels seus múltiples identitats en les performances que realitza en la moderna Los Angeles. "Quan vaig conèixer a Vivian Bang, l'artista estava interpretant una obra performativa al Teatre Redcat al centre d'aquesta ciutat, titulada, "Em sents? / LA 92". Peça extraordinària en què Vivian encarnava a una emigrant d'origen coreà que va tornar a comptar l'angoixant experiència de la seva família, sota la pressió

dels disturbis de Los Angeles a principis dels 90.

Daryl Wein va fundar Mister Lister Films amb la seva parella, Zoe Lister-Jones (BAND AID). Va dirigir a Greta Gerwig a Lola Versus per "Fox Searchlight", "Breaking Upwards" d'IFC Films, "Blueprint" per a The Orchard i "Consumed" per a Mar Vista. També va dirigir el documental "Sex Positive" (SXSW) i va ser productor executiu de Band Aid, que es va estrenar a Sundance el 2017. A TV, va ser director de Mozart a la Jungla, d'Amazon.

Una comedia dramática a partir de la vida de una artista coreana y norteamericana de origen, que hace todo lo que considera oportuno para ser escuchada a través de sus múltiples identidades en las performances que realiza en la moderna Los Ángeles. "Cuando conocí a Vivian Bang, la artista estaba interpretando una obra performativa en el Teatro Redcat en el centro de esta ciudad, titulada, "¿Me oyes? / LA 92". Pieza extraordinaria en la que Vivian encarnaba a una emigrante de origen coreano que volvió a

contar la angustiosa experiencia de su familia, bajo la presión de los disturbios de Los Ángeles a principios de los 90.

Daryl Wein fundó Mister Lister Films con su pareja, Zoe Lister-Jones (BAND AID). Dirigió a Greta Gerwig en Lola Versus para “Fox Searchlight”, “Breaking Upwards” de IFC Films, “Blueprint” para The Orchard y “Consumed” para Mar Vista. También dirigió el documental “Sex Positive” (SXSW) y fue productor ejecutivo de Band Aid, que se estrenó en Sundance en 2017. En TV, fue director de Mozart en la Jungla, de Amazon.

A dramatic comedy following a Korean American performance artist who struggles to be authentically heard and seen through her multiple identities in modern Los Angeles. “I first encountered Vivian Bang while she was doing a performance art piece at the Redcat Theater in downtown Los Angeles. Entitled, “Can You Hear Me? / LA 92,” this was an extraordinary piece in which Vivian embodied a Korean immigrant retelling the harrowing experience of living with her family under the duress of the LA riots in the early 90s.

Daryl Wein, founded Mister Lister Films with his partner, Zoe Lister-Jones (BAND AID). He directed Greta Gerwig in Lola Versus for Fox Searchlight, Breaking Upwards for IFC Films, Blueprint for The Orchard, and Consumed for Mar Vista. He directed the documentary SEX POSITIVE (SXSW). He executive produced Band Aid, which premiered at Sundance in 2017, released by IFC Films. In TV, he directed for Mozart in the Jungle on Amazon.

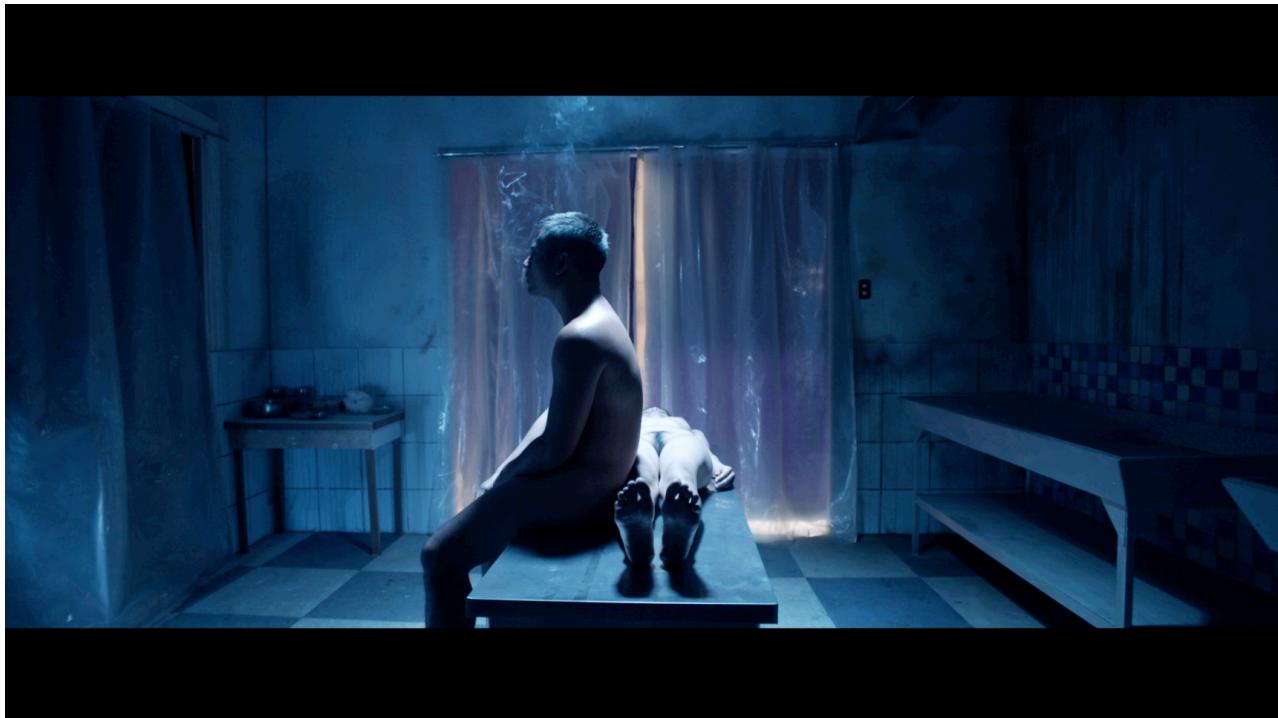
Filipines | Filipinas | Philippines

Purgatoryo

Dir: Roderick Cabrido | 2016 | 85' | Drama

"Purgatoryo" explica la història de Ilyong, un home assassinat recentment per la policia, després d'haver estat enxampat robant. Així comença la seva història: per la seva mort. Poc després, és portat a una sòrdida casa fúnebre, dirigida per Violet, un homosexual cobejós que sobreviu llogant els cadàvers en la seva funerària a Simon. També apareix Jojo, un oficial de policia pagat per Simon que subministra els cadàvers per a que Violet cuidi i guanyi diners. A més, Violet té a dos treballadors, On-on i Dyograd. Netegen els cadàvers i els preparen per a les vetlles. On-on només se sent viu "jugant". Dyograd, d'altra banda, només se sent viu quan té sexe. Amb l'arribada de Ilyong, la desgràcia i el caos afloren.

Roderick "Derick" Cabrido és un productor i cineasta filipí molt premiat. Va ser guardonat amb la medalla de bronze del Mundial en el New York Television Festival de 2009, pel documental "Pinays for Export", el Silver Screen Award en el Festival Internacional de Cinema i Video Independent de Nova York de 2010 pel documental "Tasaday".

"Purgatoryo" cuenta la historia de Ilyong, un hombre asesinado recientemente por la policía, después de que fuese cogido robando. Así empieza su historia: por su muerte. Poco después, es llevado a una sórdida casa fúnebre, dirigida por Violet, un homosexual codicioso que sobrevive alquilando los cadáveres en su funeraria a Simon. También aparece Jojo, un oficial de policía pagado por Simon que suministra los cadáveres para que Violet cuide y gane dinero. Además, Violet tiene a dos trabajadores, On-on y Dyograd. Limpian los cadáveres y los preparan para los velatorios. On-on, solo se siente vivo "jugando". Dyograd, por otro lado, solo se siente vivo cuando tiene sexo. Con la llegada de Ilyong, la desgracia y el caos afloran.

Roderick "Derick" Cabrido es un productor y cineasta filipino muy premiado. Fue galardonado con la medalla de bronce del Mundial en el New York Television Festival de 2009, por el documental "Pinays for Export", el Silver Screen Award en el Festival Internacional de Cine y Video Independiente de Nueva York de 2010 por el documental "Tasaday".

"Purgatoryo" tells the story of Ilyong, a recently-dead man killed by the police, after he was caught stealing. This is the beginning of his story - his death. Soon after, he is brought into a sleazy funeral home, run by Violet, a greedy homosexual who has learned to survive by renting out the dead bodies in his funeral home to Simon. Along for the ride is Jojo, a police officer who is under the payroll of Simon and who supplies the dead bodies for Violet to take care of and make money from. Violet has two workers, On-on and Dyograd, who clean the cadavers and prepare them for the wake. On-on, for all his good looks, no longer feels alive except when he is gambling. Dyograd, on the other hand, only feels alive while having sex. Shortly after the arrival of Ilyong, misfortune and chaos ensue.

Roderick "Derick" Cabrido is an award-winning Filipino documentary producer and film maker. He was awarded with the Bronze World Medal at the 2009 New York Television Festival, for the documentary "Pinays for Export", Silver Screen Award at the 2010 New York International Independent Film and Video Festival for the documentary "Tasaday".

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia - Singapur* | Singapur | Singapore

hUSh

Dir: Djenar Maesa Ayu, Kan Lume | 2016 | 70' | Documentary, Drama

hUSh, protagonitzada per Cinta Ramlan, narra la història d'una aspirant a cantant de Bali que viatja a Jakarta per aconseguir el veritable èxit. Allà es troba amb els embolics característics del medi que freqüenta: nuvis ambiciosos i mentiders, impulsos materialistes, amistats passatgeres, trobades sexuals... Després d'haver patit un dolor extrem que li causa el final d'una relació, Cinta decideix tornar a casa per calmar la seva angoixa. El seu retorn es converteix en la base d'un debat sobre els temes relacionats amb els problemes de la dona.

Djenar Maesa Ayu: Mare de dues filles, Banyu Enning i Bidari Maharai i àvia d'Embun Kinnara, Djenar va néixer a Jakarta el 14 de gener de 1973. Ha publicat fins ara quatre col·leccions d'històries curtes: *They Say I'm a Monkey, Don't Play Around (with your sex)*, *Short Stories About Stories About Brief Love, One Woman 14 Men, T(w)ITIT!*, *SAI* i una novel·la, *Nayla*. El seu relat curt, *Suckling Father* va guanyar el premi a la millor història curta de Jurnal Perempuan el 2003, i *Nayla's*

Time va guanyar el premi a la millor història curta de Kompas al mateix any. A més d'escriure, Djenar també ha escrit i dirigit *They Say I'm a Monkey!* (2008) i *Saia* (2009). Ella i Indra Herlambang van guanyar el premi a la Millor Adaptació Cinematogràfica i van obtenir una menció especial per al Millor Nou Director del Festival de cinema d'Indonèsia el 2009. La tercera pel·lícula de Djenar, *Nay*, es va llançar al novembre de 2015. Va guanyar el premi a la Millor pel·lícula Asiàtica del Festival de Cinema Asiàtic Jogj a conegut per NETPAC al desembre de 2015. La seva quarta pel·lícula *Hush* és una col·laboració amb el cineasta singapurense Kan Lume, sota la producció de les reconegudes companyies Rumah Karya Sjuman i Chapter Free. *Hush* està nominada al millor llargmetratge asiàtic a Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Kan Lume: El llargmetratge *The Art of Flirting* de Kan Lume va guanyar el premi al millor llargmetratge de la ASEAN vídeo Awards 2005 a Malàisia. La seva segona pel·lícula, *Solos* va guanyar el Premi Revelació al Festival de Cinema de Toronto GLBT. La seva tercera pel·lícula, *Dreams from the Third World* va rebre el premi MovieMax al Cinema Digital Seoul de 2008. *Liberta* va rebre menció especial al Cinema Digital Seoul de 2012 i el Premi NETPAC a Trípoli Film Festival de 2013. Amb *The Naked DJ* va guanyar el seu segon premi NETPAC a la Millor Pel·lícula Asiàtica al Jogja NETPAC Asian Film Festival de 2014. La seva novena pel·lícula *hUSh*, és una col·laboració amb la cineasta indonèsia, Djenar Maesa Ayu, sota la producció de les companyies Rumah Karya Sjuman i Chapter Free Production. *hUSh* està nominada al millor llargmetratge asiàtic a Jogja-NETPAC Asian Film Festival de 2016.

hUSh, protagonizada por Cinta Ramlan, narra la historia de una aspirante a cantante de Bali que viaja a Yakarta para alcanzar el verdadero éxito. Allí se encuentra con los enredos característicos del medio que frecuenta: novios ambiciosos y mentirosos, impulsos materialistas, amistades pasajeras, encuentros sexuales...Tras el dolor extremo que le causa una ruptura, Cinta decide volver a casa para calmar su angustia. Su regreso se convierte en la base de un debate sobre los temas relacionadas con los problemas de la mujer.

Djenar Maesa Ayu: Madre de dos hijas, Banyu Enning y Bidari Maharai y abuela de Embun Kinnara, Djenar nació en Yakarta el 14 de enero de 1973. Ha publicado hasta ahora cuatro colecciones de historias cortas: *They Say I'm A Monkey, Don't Play Around (with your sex)*, *Short Stories About Stories About Brief Love*, *One Woman 14 Men*, *T(w)ITIT!, SAI*" y una novela, *Nayla*. Su relato corto, *Suckling Father* ganó el premio a la mejor historia corta de Jurnal Perempuan en 2003, y *Nayla's Time* ganó el premio a la mejor historia corta de Kompas en el mismo año. Aparte de escribir, Djenar también ha escrito y dirigido *They Say I'm A Monkey!* (2008) y *Saia* (2009). Ella e Indra Herlambang ganaron el premio a la Mejor Adaptación Cinematográfica y obtuvieron una mención especial para el Mejor Nuevo Director del Festival de cine de Indonesia en 2009. La tercera película de Djenar, *Nay*, se lanzó en noviembre de 2015. Ganó el premio a la

Mejor película Asiática del Festival de Cine Asiático Jogja conocido por NETPAC en diciembre de 2015. Su cuarta película *hUSh* es una colaboración con el cineasta singapurense Kan Lumé, bajo la producción de las reconocidas compañías Rumah Karya Sjuman y Chapter Free. *hUSh* está nominada al mejor largometraje asiático en Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Kan Lume: El largometraje *The Art of Flirting* de Kan Lumé ganó el premio al mejor largometraje de la ASEAN video Awards 2005 en Malasia. Su segunda película, *Solos* ganó el Premio Revelación en el Festival de Cine de Toronto GLBT. Su tercera película, *Dreams from the Third World* recibió el premio MovieMax en el Cinema Digital Seoul de 2008. *Liberta* recibió mención especial en el Cinema Digital Seoul de 2012 y el Premio NETPAC en Trípoli Film Festival de 2013. Con *The Naked DJ* ganó su segundo Premio NETPAC a la Mejor Película Asiática en el Jogja NETPAC Asian Film Festival de 2014. Su novena película *hUSh*, es una colaboración con la cineasta indonesia, Djenar Maesa Ayu, bajo la insignia de Rumah Karya Sjuman & Chapter Free Production houses. *hUSh* está nominada al mejor largometraje asiático en Jogja-NETPAC Asian Film Festival de 2016.

hUSh starring Cinta Ramlan tells the story of an aspiring singer from Bali who travels to Jakarta to find success. There she finds the trapping of success: ambitious and insincere boyfriends, materialistic impulses, fast friendships, sexual encounters. When a breakup causes her extreme heartache, she decides to travel back home to take refuge. Her journey home becomes the foundation for a discussion about all things pertaining to women's issues.

Djenar Maesa Ayu Mother of two daughters, Banyu Bening, Bidari Maharani and grandmother to Embun Kinnara, Djenar was born in Jakarta, 14 January 1973. She has so far published four collections of short stories: "They Say I'm A Monkey", "Don't Play Around (with your sex)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" and a novel, "Nayla". Her short story, "Suckling Father" won the best short story award from Jurnal Perempuan in 2003, whereas "Nayla's Time" won the best short story award from Kompas in the same year. Aside from writing, Djenar has also written and directed "They Say I'm A Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). She and Indra Herlambang won Best Adaptation Screen Award and got a Special Mention for Best New Director from Indonesian Film Festival 2009. Djenar's third film, "Nay", was released in November 2015. It won the Best Asian Film award from Jogja NETPAC Asian Film Festival in December 2015. Her fourth film "*hUSh*", is a collaboration with Singapore's filmmaker, Kan Lumé, under the flagship of Rumah Karya Sjuman & Chapter Free production houses. "*hUSh*" is nominated for Best Asian Feature Film in Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Kan Lume: Kan Lumé's debut feature film, "*The Art of Flirting*" won Best ASEAN Feature at Malaysian Video Awards 2005. The second feature, "*Solos*" won the Best Newcomer Award at Toronto GLBT Film Festival. The third film, "*Dreams from the third World*" received the MovieMax Award at Cinema Digital Seoul 2008. "*Liberta*" picked up Special

Mention at Cinema Digital Seoul 2012 and the NETPAC Award at Tripoli Film festival 2013. "The naked DJ" earned Kan his second NETPAC award for Best Asian Film at Jogja Netpac Asian Film Festival 2014. His ninth film "hUSH", is a collaboration with Indonesian's filmmaker, Djenar Maesa Ayu, under the flagship of Rumah Karya Sjuman & Chapter Free production houses. "hUSH" is nominated for Best Asian Feature Film in Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia* - Singapur | Singapur | Singapore

Nay

Dir: Djenar Maesa Ayu | 2015 | 80' | Drama

Nay, (Sha INE Febriyanti) és una actriu que de sobte descobreix que està embarassada d'onze setmanes. No ho explica al seu xicot Ben, un fill de papà, que es preocupa més per la seva mare que pel seu propi fill. Això fa que a Nay li resulti difícil prendre una decisió que tots dos haurien de prendre junts. La situació de Nay es complica encara més pel fet que se li ha ofert el paper principal en una producció cinematogràfica internacional. Nay, finalment, confia el seu dilema al gerent, Adjeng, el qual no està d'acord amb ella, ja que considera que hauria d'aprofitar aquesta oportunitat d'or pel bé de la nena. En un viatge en cotxe, Nay ha de fer malabars amb les diferents opcions que es presenten: enfocar els fets i desemascarar la veritable naturalesa humana de les persones més properes a ella. Inevitablement, Nay ha de plantar cara al seu passat. La figura paterna que ella mai ha arribat a conèixer i la figura materna que tant la va decebre en el passat.

Djenar va néixer a Jakarta el 14 de gener de 1973. Fins a la data, ha publicat quatre col·leccions de contes: "They Say I'm A Monkey", "Do not Play Around (with your genitals)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" i una novel·la, "Nayla". El conte, "Suckling Father" va guanyar el premi al millor relat curt de Jurnal Perempuan a 2003, i "Nayla's Time" va guanyar el premi al millor conte curt de Kompas en el mateix any. A més d'escriure, Djenar també ha dirigit "They Say I'm a Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). Ella i Indra Herlambang van guanyar el Premi a la Millor Adaptació de Pantalla i van obtenir una Menció Especial al Millor Director Nou del Festival de Cinema Indonesi 2009. La tercera pel·lícula de Djenar, "Nay", es va estrenar al novembre de 2015. Va guanyar el Premi a la Millor pel·lícula Asiàtica de l'Jogja NETPAC Asian Film Festival al desembre de 2015. La seva quarta pel·lícula, "hUSh", és una col·laboració amb el cineasta de Singapur, Kan Lumé, sota el lideratge de les cases de producció de Rumah Karya Sjuman & Chapter Free. "hUSh" està nominat a Millor Pel·lícula Asiàtica al Festival de Cinema Asiàtic Jogja-NETPAC 2016.

Nay, (Sha Ine Febriyanti) es una actriz que de pronto descubre que está embarazada de once semanas. No se lo cuenta a su novio Ben, un hijo de papá, que se preocupa más por su madre que por su propio hijo. Esto hace que a Nay le resulte difícil tomar una decisión que ambos deberían tomar juntos. La situación de Nay se complica aún más por el hecho de que se le ha ofrecido el papel principal en una producción cinematográfica internacional. Nay, finalmente, confía su dilema al gerente, Adjeng, el cual no está de acuerdo con ella, por cuanto considera que debería aprovechar esta oportunidad de oro por el bien de la niña. En un viaje en coche, Nay tiene que hacer malabares con las diferentes opciones que se presentan: enfrentar los hechos y desenmascarar la verdadera naturaleza humana de las personas más cercanas a ella. Inevitablemente, Nay tiene que plantar cara a su pasado. La figura paterna que ella nunca ha llegado a conocer y la figura materna que tanto la decepcionó en el pasado.

Djenar nació en Yakarta el 14 de enero de 1973. Hasta la fecha, ha publicado cuatro colecciones de cuentos: "They Say I'm A Monkey", "Don't Play Around (with your genitals)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" y una novela, "Nayla". El cuento, "Suckling Father" ganó el premio al mejor relato corto de Jurnal Perempuan en 2003, y "Nayla's Time" ganó el premio al mejor cuento corto de Kompas en el mismo año. Además de escribir, Djenar también ha dirigido "They Say I'm A Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). Ella e Indra Herlambang ganaron el Premio a la Mejor Adaptación de Pantalla y obtuvieron una Mención Especial al Mejor Director Nuevo del Festival de Cine Indonesio 2009. La tercera película de Djenar, "Nay", se estrenó en noviembre de 2015. Ganó el Premio a la Mejor Película Asiática del Jogja NETPAC Asian Film Festival en diciembre de 2015. Su cuarta película, "hUSh", es una colaboración con el cineasta de Singapur, Kan Lumé, bajo el liderazgo de las casas de producción de Rumah Karya Sjuman & Chapter Free. "hUSh" está nominado a Mejor Película Asiática en el Festival de Cine Asiático Jogja-NETPAC 2016.

Nay, (Sha Ine Febriyanti) is an actress who has just discovered that she is eleven weeks pregnant. Nay conveys this to her boyfriend Ben, a mommy's boy, who turns out to be more concerned with his mother than their own child. This has made it difficult for Nay to make a decision that should by right be taken by both of them. Nay's situation is further complicated by the fact that she has been offered the leading role in an International film production. Nay eventually confides her dilemma to her manager, Adjeng, who strongly disagrees with her that she should miss a golden opportunity for the sake of the child in her. In a car journey, Nay has to juggle with the options, face the facts and unmask the true human nature of the people closest to her. Inevitably Nay has to face her past. The father figure she has never gotten to know. And the mother figure that has once so disappointed her.

Djenar was born in Jakarta, 14 January 1973. She has so far published four collections of short stories: "They Say I'm A Monkey", "Don't Play Around (with your genitals)", "Short Stories About Stories About Brief Love", "One Woman 14 Men", "T(w)ITIT!", "SAIA" and a novel, "Nayla". Her short story, "Suckling Father" won the best short story award from Jurnal Perempuan in 2003, whereas "Nayla's Time" won the best short story award from Kompas in the same year. Aside from writing, Djenar has also directed "They Say I'm A Monkey!" (2008) and "SAIA" (2009). She and Indra Herlambang won Best Adaptation Screen Award and got a Special Mention for Best New Director from Indonesian Film Festival 2009. Djenar's third film, "Nay", was released in November 2015. It won the Best Asian Film award from Jogja NETPAC Asian Film Festival in December 2015. Her fourth film "hUSh", is a collaboration with Singapore's filmmaker, Kan Lumé, under the flagship of Rumah Karya Sjuman & Chapter Free production houses. "hUSh" is nominated for Best Asian Feature Film in Jogja-NETPAC Asian Film Festival 2016.

Iran | Irán | Iran

Azar

Dir: Mohammad Hamzel | 2017 | 85' | Drama

L'Azar no és la típica dona i mare iraniana tradicional. Juntament amb el seu marit Amir, regenta un restaurant de pizzas i participa a carreres de motos. L'Azar haurà de prendre una estranya decisió enmig de la difícil i complexa situació que viu quan, de sobte, es produeix unsuccés catastròfic.

Mohammad Hamzei va néixer en Arak al 1979 i es va llicenciar en direcció cinematogràfica. Hamzei ha dirigit un gran número de curts com "As Always, Near of Far" i "According to a Habit" o obres videogràfiques com "Scratch", "The Sound of Raining" i "Habib Agha". Al 2017, Hamzei va dirigir el seu primer llargmetratge amb "Azar".

Azar no es la típica mujer y madre iraní tradicional. Junto con su esposo Amir, regenta un restaurante de pizzas y participa en carreras de motos. Azar deberá tomar una extraña decisión en medio de la difícil y compleja situación que vive cuando, de pronto, se produce un suceso catastrófico.

Mohammad Hamzei nació en Arak en 1979 y se licenció en dirección cinematográfica. Hamzei ha dirigido un gran número de cortos como “As Always, Near or Far” y “According to a Habit” u obras videográficas como “Scratch”, “The Sound of Raining” y “Habib Agha”. En 2017, Hamzei dirigió su primer largometraje con “Azar”.

Azar is a non-traditional Iranian wife and mother. Along with her husband Amir, she runs a pizza restaurant as well as racing bikes at motocross. When a catastrophic event occurs, Azar needs to make a strange decision amidst the difficult and complex circumstance she is facing.

Mohammad Hamzei was born in Arak in 1979 and he is graduated from Film Directing. He has directed several short films as “As Always”, “Near or Far”, “According to a Habit” and video works as “Scratch”, “the Sound of Raining”, “Habib Aghac”. In 2017, Hamzei directed his debut feature film, “Azar”.

Japó | Japón | Japan

Detective Conan: El Caso Zero

Dir: Yuzuru Tachikawa | 2018 | 115' | Animation, Thriller

A la badia de Tòquio, el recent inaugurat complex turístic i centre de convencions “Edge of Ocean” prepara la propera fira. L’1 de maig, abans de la cerimònia d’obertura, més de 22,000 agents de policia estan vigilant l’edifici quan per sorpresa es produeix una explosió a gran escala. Durant l’explosió es troba Tooru Amuro, cap de la policia nacional de Seguretat Pública. El detectiu més famós de Japó, el detectiu Conan, haurà de resoldre un altre nou cas i trobar al culpable.

Yuzuru Tachikawa és un guionista i director d'anime japonès. Ha dirigit episodis de “Atac als titans” (2013), “Death parade” (2015), “Kiru ra kiru: KILL la KILL” (2013) i “Zankyou No Terror” (2014). També ha treballat com a guionista de la mini-sèrie d'anime “Death Parade” (2015).

En la bahía de Tokio, el reciente inaugurado complejo turístico y centro de convenciones “Edge of Ocean” prepara la próxima feria. El 1 de mayo, antes de la ceremonia de apertura, más de 22,000 agentes de policía están vigilando el edificio cuando por sorpresa se produce una explosión a gran escala. Durante la explosión se encuentra a Tooru Amuro, jefe de la policía nacional de Seguridad Pública. Conan, el detective más famoso de Japón, deberá resolver otro nuevo caso y encontrar al culpable.

Yuzuru Tachikawa es un destacado guionista y director de anime japonés. Ha dirigido episodios de “Ataque a los titanes” (2013), “Death parade” (2015), “Kiru ra kiru: KILL la KILL” (2013) y “Zankyou No Terror” (2014). También ha trabajado como guionista de la mini-serie de anime “Death Parade” (2015).

titanes” (2013), “Death parade” (2015), “Kiru ra kiru: KILL la KILL” (2013) y “Zankyou No Terror” (2014). También ha trabajado como guionista de la mini-serie de anime “Death Parade” (2015).

In the bay of Tokyo, the recently inaugurated tourist complex and convention center "Edge of Ocean" prepares the next fair. On May 1, before the opening ceremony, more than 22,000 police officers are guarding the building when a large-scale explosion occurs by surprise. During the explosion, Tooru Amuro, head of the National Public Security Police, is there. The most famous detective in Japan, Detective Conan, must solve another new case and find the guilty one.

Yuzuru Tachikawa is a screenwriter and director of Japanese anime. He has directed some episodes of "Attack on the Titans" (2013), "Death parade" (2015), "Kiru ra kiru: KILL the KILL" (2013) and Zankyou No Terror (2014). He has also worked as a screenwriter for the mini-series of anime Death Parade (2015).

Japó | Japón | Japan

Inland Sea

Dir: Kazuhiro Soda | 2018 | 122' | Documentary

Wai-chan és un dels últims pescadors que queden a Ushimado, un petit poble al mar interior de Seto, Japó. Als seus 86 anys, encara pesca sol en un petit vaixell per guanyar-se la vida, somiant amb la jubilació. Kumi-san és una vilatana de 84 anys que passeja per la costa cada dia. Ella creu que un centre de benestar social va segregar el seu fill discapacitat per així rebre un subsidi del govern. Una dona d'edat avançada, Koso-san, administra una petita botiga de mariscos que li va deixar el seu difunt marit. Ven peix als vilatans locals i proporciona sobres als gats de carrer. Abandonada a causa de l'era de la modernització del Japó de postguerra,

Ushimado, una ciutat tan estimada pel director de cinema Shohei Imamura que va rodar dues de les seves pel·lícules allà ("Black Rain" i "Dr. Akagi"), està enveillint i decaient ràpidament. Així com la seva rica i antiga cultura, la comunitat està també a punt de desaparèixer. Rodat en blanc i negre, aquest últim documental de Kazuhiro Soda ("Campaign", "Mental", "Oyster Factory") descriu poèticament els dies de penombra d'un poble i la seva gent en un mar de somni.

Kazuhiro Soda practica un mètode d'observació per a un cinema documental basat en els seus propis "deu manaments", els quals li prohibeixen fer una investigació prèvia a la sessió o escriure una sinopsi abans de filmar. S'imposa aquestes regles a si mateix per tal de minimitzar els prejudicis i poder fer descobriments inesperats mentre filma i edita. El seu primer llargmetratge documental "Campaign" (2007, la seva primera pel·lícula observacional) va ser convidat a molts festivals prestigiosos com la Berlinale i es va emetre en gairebé 200 països. Va guanyar el premi Peabody als Estats Units. "Mental" (2008, la seva segona pel·lícula observacional) va guanyar nombrosos premis, incloent el premi al Millor Documental al Festival Internacional de Busan i al Festival Internacional de Cinema de Dubai.

Wai-chan es uno de los últimos pescadores que quedan en Ushimado, un pequeño pueblo en el mar interior de Seto, Japón. A sus 86 años, todavía pesca solo en un pequeño bote para ganarse la vida, soñando con la jubilación. Kumi-san es una aldeana de 84 años que deambula por la costa todos los días. Ella cree que un centro de bienestar social secuestró a su hijo discapacitado para así recibir un subsidio del gobierno. Una anciana de edad avanzada, Koso-san, administra una pequeña tienda de mariscos que le dejó su difunto esposo. Vende pescado a los aldeanos locales y proporciona sobras a los gatos callejeros. Abandonada a causa de la era de la modernización del Japón de posguerra, Ushimado, una ciudad tan querida por el director de cine Shohei Imamura que rodó dos de sus películas allí ("Black Rain" y "Dr. Akagi"), está envejeciendo y decayendo rápidamente. Así como su rica y antigua cultura, la comunidad está también a punto de desaparecer. Rodado en blanco y negro, este último documental de Kazuhiro Soda ("Campaign", "Mental", "Oyster Factory") describe poéticamente los días de penumbra de una aldea y su gente en un mar de ensueño.

Kazuhiro Soda practica un método de observación para un cine documental basado en sus propios "diez mandamientos", los cuales le prohíben hacer una investigación previa a la sesión o escribir una sinopsis antes de filmar. Se impone estas reglas a sí mismo con el fin de minimizar los prejuicios y poder hacer descubrimientos inesperados mientras filma y edita. Su primer largometraje documental "Campaign" (2007, su primera película observacional) fue invitado a muchos festivales prestigiosos como la Berlinale y se emitió en casi 200 países. Ganó el premio Peabody en Estados Unidos. "Mental" (2008, su segundo película observacional) ganó numerosos premios, incluyendo el premio al Mejor Documental en el Festival Internacional de Busan y en el Festival Internacional de Cine de Dubai.

Wai-chan is one of the last remaining fishermen in Ushimado, a small village in Seto Inland Sea, Japan. At the age of 86, he still fishes alone on a small boat to make his living, dreaming about retirement. Kumi-san is an 84-year-old villager who wanders around the shore everyday. She believes a social welfare facility kidnapped her disabled son to receive subsidy from the government. A “late-stage elderly” Koso-san runs a small seafood store left by her deceased husband. She sells fish to local villagers and provides leftovers to stray cats. Forsaken by the era of modernization of post-war Japan, Ushimado, a town so beloved by film director Shohei Imamura that he set two of his films there (“Black Rain”, “Dr. Akagi”), is rapidly aging and declining. Its rich, ancient culture and the tight-knit community are also on the verge of disappearing. Portrayed in black and white photography, this latest observational documentary by Kazuhiro Soda (“Campaign”, “Mental”, “Oyster Factory”) poetically depicts the twilight days of a village and its people by the dreamlike Inland Sea.

Kazuhiro Soda practices an observational method of documentary filmmaking based on his own "Ten Commandments" which prohibits him from doing pre-shoot research or writing a synopsis before filming. He imposes these rules on himself in order to minimize preconceptions and to be able to make unexpected discoveries while filming and editing. His debut feature documentary "Campaign" (2007, his first Observational Film) was invited to many prestigious festivals such as Berlinale and was aired in nearly 200 countries and territories around the world. It won the Peabody Award in the U.S. "Mental" (2008, his second Observational Film) won numerous awards including the Best Documentary Award at the Busan International Film Festival and the Dubai International Film Festival.

Japó | Japón | Japan

Maquia: una Historia de Amor Inmortal

Dir: Mari Okada | 2018 | 115' | Documentary

Aquesta és la història d'un temps irreemplaçable, teixit per dues persones que estan soles. Els fils verticals són els dies que passen. Els horizontals són les vides de la humanitat. El poble de Iorph està lluny de les terres on viuen els homes, teixint els esdeveniments quotidians en una tela anomenada Hibiol. Miquia és una jove Iorph òrfena que sempre se sent sola tot i viure en pau envoltada d'amics. Però, les pacífiques vides dels Iorph es fan miques en l'instant en què l'exèrcit Mezarte els envaeix, a la recerca de la sang que els permet romandre joves durant segles. Enmig de la desesperació i el caos, Miquia troba a Ariel, un nadó que s'ha quedat sol després de perdre als seus pares. Ariel es va fent gran mentre Miquia conserva la seva joventut i a mesura que passa el temps, el vincle entre ells també canvia.

Mari Okada neix el 1976, a la prefectura de Saitama. El 1996, debuta com a guionista

en Video Cinema, i des de llavors treballa com a guionista cinematogràfica i per a videojocs o sèries de ràdio. El 1998 escriu el guió de l'anime DT Eightron, després del qual emprèn la seva carrera com a guionista de anime d'èxit debuta com a directora a "Màquia: When the Promised Flower Blooms".

Este es la historia de un tiempo irremplazable,

tejido por dos personas que están solas. Los hilos verticales son los días que pasan. Los horizontales son las vidas de la humanidad. El pueblo de Iorph está lejos de las tierras donde viven los hombres, tejiendo los acontecimientos cotidianos en una tela llamada Hibiol. Maquia es una joven Iorph huérfana que siempre se siente sola a pesar de vivir en paz rodeada de amigos. Pero, las pacíficas vidas de los Iorph se hacen añicos en el instante en que el ejército Mezarte les invade, en busca de la sangre que les permite permanecer jóvenes durante siglos. En medio de la desesperación y el caos, Maquia encuentra a Ariel, un bebé que se ha quedado solo tras perder a sus padres. Ariel se va haciendo mayor mientras Maquia conserva su juventud y conforme pasa el tiempo, el vínculo entre ellos también cambia.

Mari Okada nace en 1976, en la prefectura de Saitama. En 1996, debuta como guionista en Video Cinema, y desde entonces trabaja como guionista cinematográfica y para videojuegos o series de radio. En 1998 escribe el guion del anime DT Eightron, tras el cual emprende su carrera como guionista de animes de éxito debutó como directora en "Maquia: When the Promised Flower Blooms".

This is the story of an irreplaceable time which is woven by two people who are alone. The vertical threads are the days passing by. The horizontal ones are humanity's lives. Iorph town is far away from the lands where men live and they are the ones who weave the everyday events in a cloth called Hibiol. Maquia is an orphan young woman from Iorph who always feels alone despite she lives peacefully surrounded by her friends. Nevertheless, the peaceful lives from the people of Iorph is interrupted in the moment that the army of Mezarte conquered them since they were searching the blood that allows

them to stay young for centuries. In the middle of the despair and the chaos, Maquia bumps into Ariel, a baby who is totally alone after the loss of his parents. Ariel is growing up meanwhile Maquia keeps her youth and, as time goes by, their relationship also changes.

Mari Okada was born in 1976, in the prefecture of Saitama. In 1996, she debuted as Video Cinema screenwriter, and since then she works as cinema screenwriter and also for video games or radio series. In 1998 she wrote the screenplay for the anime *DT Eightron*, and after that she begins with her professional career as screenwriter of successful animes and debuts as director in "Maquia: When The Promised Flower Blooms".

Mongòlia | Mongolia | Mongolia

Hero Mongolian

Dir: Temluun Erdenebileg | 2017 | 32' | Documentary

El projecte *Hero* explora els problemes que enfronta la societat mongola olvidada pel govern sent víctimes de l'alcoholisme a través de la mirada real del D. Khurelbaatar, membre associat al reciclatge de residus. Aquest projecte és una idea del D. Byambasaikhan, cap de l'associació de reciclatge de residus. El doctor demostra com és possible que un alcohòlic reconstrueixi la seva vida malgrat estar desemparat pel govern. El propòsit del projecte *Hero* és mostrar i animar a altres persones en la seva lluita per convertir-se en herois ordinaris.

Temluun Erdenebileg es va llicenciar en Gestió Econòmica. Ha estat la coordinadora principal del Fòrum Econòmic de Mongòlia. També ha estat periodista en "News.mn" i la Directora General en "Space Entertainment". També va ser reconeguda com la periodista més jove en obtiener la major quantitat de lectors *online* durant tres anys consecutius. Al febrer de 2015 es va convertir en la primera periodista a assistir i preparar reportatges de televisió per als festivals de mèrits cinematogràfics de "A-ist", "The Academy Awards" i "Motion Picture Editors Guild" en 100 anys.

El proyecto Hero explora los problemas que enfrenta la sociedad mongola olvidada por el gobierno siendo víctimas del alcoholismo a través de la mirada real del D. Khurelbaatar,

miembro asociado al reciclaje de residuos. Este proyecto es una idea del D. Byambasaikhan, jefe de la asociación de reciclaje de residuos. El doctor demuestra como es posible que un alcoholico reconstruya su vida a pesar de estar desamparado por el gobierno. El propósito del proyecto Héroe es mostrar y animar a otros en su lucha por convertirse en héroes ordinarios.

Temluun Erdenebileg se licenció en Gestión Económica. Ha sido la coordinadora principal del Foro Económico de Mongolia. También ha sido periodista en "News.mn" y la Directora General en "Space Entertainment". También fue reconocida como la periodista más joven en obtener la mayor cantidad de lectores *online* durante tres años consecutivos. En febrero de 2015 se convirtió en la primera periodista en asistir y preparar reportajes de televisión para los festivales de méritos cinematográficos de "A-ist", "The Academy Awards" y "Motion Picture Editors Guild" en 100 años.

The Hero project explores the problems faced by the Mongolian society forgotten by the government as victims of alcoholism through the real eye of D. Khurelbaatar, associate member of waste recycling. This project is an idea of Mr. Byambasaikhan, head of the waste recycling association. The doctor shows how it is possible for an alcoholic to rebuild his life despite being helpless by the government. The purpose of the Hero project is to show and encourage others in their struggle to become ordinary heroes.

Temluun Erdenebileg has a degree in Economic Management. She has been the Main coordinator at the Mongolian Economic Forum. She has also been a journalist at "News.mn" and the General Director at "Space Entertainment". She was recognised as the youngest journalist who gain the most readers online for three consecutive years. On february 2015, she became the first journalist to attend and prepare televisión reports for A-ist film merit festivals, "The Academy Awards" and "Motion Picture Editors Guild" in 100 years.

Pakistan | Pakistán | Pakistan

Signature Move

Dir: Jennifer Reeder | 2017 | 82' | Comedy, Drama, Romance

“Signature Move” és una reflexió entretinguda i realista sobre la família moderna i la complexitat de les relacions amoroses en les seves múltiples facetes. Zaynab (Fawzia Mirza) és una dona de trenta i pico anys musulmana del Pakistan, advocada i lesbiana que viu a Chicago i que inicia un nou romanç amb Alma (Sari Sanchez), una dona mexico-americana confiada i vivaç. Parveen (Shabana Azmi), també mexico-americana, mare vídua de Zaynab, s’ha mudat recentment i no fa altra cosa que veure drames pakistanesos a la televisió, mentre busca un possible marit per a la seva única filla. La mare d’Alma, Rosa (Charin Álvarez), és una ex lluitadora professional, a la qual Zaynab troba fascinant, ja que ha començat l’entrenament de lluita lliure amb un ex lluitador professional, Jayde. Zaynab tracta d’ocultar alhora la

seva vida amorosa i la seva afició per la lluita a la seva mare musulmana, la qual, en realitat, sap més del que ella creu. “Signature Move” és una comèdia que celebra les diferents cares d'aquest país en un moment en què les històries sobre la diversitat i la integració són més necessàries que mai. És una barreja salvatge, vibrant, i una barreja molt americana de cultures, generacions i lluita.

Jennifer Reeder fa un cinema molt personal, que tracta sobre les relacions humanes, traumes i confrontaments. Les seves narratives premiades són innovadores i s'inspiren en una àmplia varietat de registres, que inclouen treballats acadèmics, vídeos de música amateur i realisme màgic. La seva obra s'ha pogut veure en nombrosos festivals com el Festival de Cinema de Sundance, el Festival de Cinema de Berlín, la Biennal de Venècia i la Biennal del Whitney. Entre 2015 i 2016 aquesta cineasta va aconseguir diverses beques i ajudes, amb les que ha aconseguit desenvolupar la seva trajectòria, com les de la Fundació Adrienne Shelly la Fundació Hamburg Film.

“Signature Move” es una reflexión entretenida y realista sobre la familia moderna y la complejidad de las relaciones amorosas en sus múltiples facetas. Zaynab (Fawzia Mirza) es una treintañera musulmana de Pakistán, abogada y lesbiana que vive en Chicago y que inicia un nuevo romance con Alma (Sari Sanchez), una mujer mexico-americana confiada y vivaz. Parveen (Shabana Azmi), también mexico-americana, madre viuda de Zaynab, se ha mudado recientemente y no hace otra cosa que ver dramas pakistaníes en la televisión, mientras busca un posible marido para su única hija. La madre de Alma, Rosa (Charin Álvarez), es una ex luchadora profesional, a la que Zaynab encuentra fascinante, ya que ha empezado el entrenamiento de lucha libre un ex luchador profesional, Jayde. Zaynab trata de ocultar a la vez su vida amorosa y su afición por la

lucha a su madre musulmana, la cual, en realidad, sabe más de lo que ella cree. “Signature Move” es una comedia que celebra las diferentes caras de este país en un momento en que las historias sobre la diversidad y la integración son más necesarias que nunca. Es una mezcla salvaje, vibrante, y una mezcla muy americana de culturas, generaciones y lucha.

Jennifer Reeder hace un cine muy personal, que trata de relaciones humanas, traumas y enfrentamientos. Sus narrativas premiadas son innovadoras y se inspiran en una amplia variedad de registros, que incluyen trabajados académicos, videos de música amateur y realismo mágico. Su obra se ha podido ver en numerosos festivales como el Festival de Cine de Sundance, el Festival de Cine de Berlín, la Bienal de Venecia y la Bienal del Whitney. Entre 2015 y 2016 esta cineasta consiguió varias becas y ayudas, con las que ha logrado desarrollar su trayectoria, como las de la Fundación Adrienne Shelly la Fundación Hamburgo Film.

“Signature Move” is a hilarious and heartfelt look at modern families and the complexities of love in its many forms. Zaynab (Fawzia Mirza) is a thirty-something Pakistani, Muslim, lesbian lawyer living in Chicago who begins a new romance with Alma (Sari Sanchez), a confident and vivacious Mexican-American woman. Zaynab’s recently widowed mother Parveen (Shabana Azmi) has moved in and spends her days watching Pakistani TV dramas while searching for a potential husband for her only daughter. Alma’s mother, Rosa (Charin Alvarez), is a former professional fighter which Zaynab finds fascinating as she has recently taken up fight-style wrestling training with a former pro wrestler, Jayde. Zaynab tries to keep both her love life and her wrestling a secret from her Muslim mother, who knows more than she lets on. With wonderful performances by the entire cast, especially Fawzia Mirza as the sexy and quirky Zaynab, “Signature Move” is a comedy that celebrates the many faces of this country at a time when stories of diversity and acceptance are needed more than ever. It’s a wild, vibrant, and very American mix of cultures, generations and wrestling

Jennifer Reeder constructs personal fiction films about relationships, trauma and coping. Her award-winning narratives are innovative and borrow from a range of forms including after school specials, amateur music videos and magical realism. These films have shown consistently around the world, including the Sundance Film Festival, The Berlin Film Festival, The Venice Biennale and The Whitney Biennial. Her awards include several that have qualified her films for Oscar nomination. She won a Creative Capital Grant in Moving Image in 2015, short film funding from the Adrienne Shelly Foundation in 2016 and short film funding from the Hamburg Film Fund in 2016.

Tailàndia | Tailandia | Thailand

By the Time it Gets Dark

Dir: Anocha Suwichakornpong | 2016 | 105' | Drama

Dues dones arriben a una casa aïllada, envoltada de camps i muntanyes. La més jove dirigirà una pel·lícula sobre la més gran; una escriptora que va liderar el moviment estudiantil en els anys 70. Les dues dones sopen junes en un café proper i mantenen una maldestre conversació amb la cambrera que les serveix. Després d'aquest capítol, es veu a la directora aventurar-se sola per una granja de fongs.

Anocha Suwichakornpong va néixer al 1976, a Tailàndia i actualment és directora i productora. La seva primera producció; “Mundane History”, va guanyar el premi Tiger Award a Rotterdam.

Dos mujeres llegan a una casa aislada, rodeada de campos y montañas. La más joven dirigirá una película sobre la más mayor; una escritora que lideró el movimiento estudiantil en los años 70. Las dos mujeres cenarán juntas en un café cercano y mantienen una torpe conversación con la camarera que les sirve. Después de este episodio, se ve a la directora aventurarse sola por una granja de hongos.

Anocha Suwichakornpong nació en 1976, en Tailandia y actualmente es directora y productora. Su primera producción; “Mundane History”, ganó el premio Tiger Award en Rotterdam.

Two women arrive at a secluded house surrounded by fields and mountains. The younger woman will direct a film about the older one; a writer who led the student movement in the

1970s. The women dine at a nearby café and have an awkward conversation with the girl who serves them. The director begins venturing out alone, and explores a nearby mushroom farm.

Anocha Suwichakornpong was born in 1976, in Thailand. She is a film director and producer from Thailand. Her first feature, "Mundane History" won the Tiger Award at Rotterdam.

Xina | China | China

Animal World

Dir: Lam Can – Zhao | 2017 | 71' | Comedy, Drama

En la primavera de 2017, després d'acabar el documental "Animal World", el cineasta independent Ouyang Dong enfoca la càmera cap a una dona estrangera, Mary, interpretada per una nina inflable que gairebé s'ofega. No obstant això, en el procés de filmació de Mary, Ouyang dong ensopega amb diverses dificultats: moments d'ira, impotència... Mentrestant, la policia ha estès la seva xarxa àmpliament. Un clímax sorprenent espera a Ouyang Dong... La pel·lícula s'infiltra amb una mica d'humor sec en una clara forma narrativa que sens dubte capturarà

els ulls del públic a través de la peculiar mirada d'aquest cineasta independent xinès.

Lam Can-zhao, nascut al sur de Xina, és un cineasta, productor, director, escriptor i editor. El seu debut va ser a l'edat de 20 anys amb *The dog*. També és conegut pel seu curtmetratge documental *El dia abans de l'any nou xinès* fet amb un iPhone. Les seves obres s'han projectat al Festival de Cinema de Cannes, al Festival Internacional de cinema de Shanghai, al Festival Internacional de Cinema de Hanoi, al Festival Internacional de Cinema d'Àfrica, al Festival Internacional de Cinema de Bogotá, al Festival de Cinema d'Àsia Pacífic de Los Ángeles, entre d'altres.

En la primavera de 2017, después de terminar el documental “Animal World”, el cineasta independiente Ouyang Dong enfoca la cámara hacia una mujer extranjera, Mary, interpretada por una muñeca inflable que casi se ahoga. Sin embargo, en el proceso de filmación de Mary, Ouyang Dong tropieza con varias dificultades: momentos de ira, impotencia. Mientras tanto, la policía ha extendido su red ampliamente. Un clímax sorprendente espera a Ouyang Dong. La película se infiltra con un poco de humor seco en una clara forma narrativa que sin duda capturará los ojos del público a través de la peculiar mirada de este cineasta independiente chino.

Lam Can-zhao, nacido en el sur de China, es un cineasta, productor, director, escritor y editor. Su debut fue a la edad de 20 años con *The dog*. También es conocido por su corto-documental *El Día Antes Del Año Nuevo Chino* hecho con un iPhone. Sus obras se han proyectado en el Festival de Cine de Cannes, el Festival Internacional de Cine de Shanghai, el Festival Internacional de Cine de Hanoi, el Festival Internacional de Cine de África, el Festival de Cine de Bogotá, el Festival de Cine de Asia Pacífico de Los Ángeles, entre otros.

In the spring of 2017, after finishing the documentary Animal World, the independent filmmaker Ouyang Dong turned his camera to a foreign woman, Maria, played by an almost drowned inflatable doll. However. In the process of filming Mary, Ouyang Dong encountered several difficulties: moments of anger, impotence. Meanwhile, the police have extended their network very widely. A surprising climax awaits Ouyang Dong. The film infiltrated with a bit of dry humor into a clear narrative form, which will undoubtedly capture the eyes of the audience through the peculiar angle of the independent chinese filmmaker.

Lam Can-zhao, born in the south of China is a film author who is also a producer, a director, a writer, and an editor. His debut was at the age of 20 with *The Dog*. Later, he made short documentary *The Day Before Chinese New Year* using an iPhone. His works have been shown at Cannes Film Festival, Shanghai International Film Festival, Hanoi International Film Festival, Africa International Film Festival, Bogotá Film Festival, Los Angeles Asian Pacific Film Festival and many others.